

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهر روز سورن
۲۱ دسمبر ۲۰۲۲

بر چه کسی می خواهند هنوز حکومت کنند؟

برای جمهوری اسلامی تنها یک سرنوشت را میتوان پیش بینی کرد و آنهم سقوط است. چند روز زودتر یا دیرتر! بخش بزرگی از نیروهایی که مستقیماً در سرکوب اعتراضات شرکت داشته اند خود با محدودیتهای بسیار مواجه شده اند. هراس از شناسایی شدن آنها را بوحشت انداخته است. تردد شان بسیار محتاطانه شده است. قاتل مهران سماک انزلی چی از ترس انتقام و خشم مردم با خانواده اش به اداره آگاهی پناه برده است. هجوم شبانه جوانان به محل سکونت شناسایی شدگان بسیار بوده است. امنیت از آنان گرفته شده است همانطور که آنرا در طول چهل و چند سال حکومت شان از مردم کشورمان گرفتند. از نیروهای رسمی و غیر رسمی سرکوب رژیم تنها یک انتظار می رود و آنهم ریزش بدنه آن بطور گسترده است.

با یک نیروی نظامی و شبه نظامی و لباس شخصی های قاتل و اوباش که نمیتوان به حکومت ادامه داد. بحث هشتاد و چند میلیون انسان است. کارگران که دهه هاست اعتصابات شان قابل شمارش نیست. کشاورزان که اگر مانده باشند از بی آبی و کمبود امکانات کشاورزی هستی شان با سوال روبروست. دانشجویان که سراسر خروشنند و بوی انقلاب میدهند. دانش آموزان که زبانزد شجاعت و آگاهی هستند و جنبش شان رو به گستردگی است. معلمان که سالهاست بشکل سراسری بذر آگاهی و تغییرات بنیادین می پاشند و نمایندگان شان بیش از اینکه در خانه باشند در زندان یا مسیر آن هستند. جوانان که آینده ای ندارند و جسارت شان کف خیابانها را گلگون کرده است. بازنشستگان که دائماً در اعتراض هستند و با تورم و گرانی نجومی چاره ای جز اعتراض ندارند. زنان که شجاعت شان و همبستگی شان دنیا را خیره کرده است. هنرمندان و ورزشکاران، نویسندگان و وکلا که دیگر تره هم برای حکومتیان خرد نمی کنند. ارتباطات بین

المللی که نیم قد در برابرشان قرار دارند و با تداوم جنبش انقلابی چاره ای جز تمام قد شدن ندارند. مالباختگان که چیزی برایشان نمانده است. کودکان کار که هنوز تصاویر ساچمه ها بر بدن نحیف شان در خاطره هاست. در کردستان که جایی برای حکومتیان نمانده است. زاهدان و بلوچستان و امواج اعتراضی شان که جرات نمیکند سرکوب کنند. خوزستان گرد آلود که در انتظار برای انفجار بسر میبرد. هرمزگان که نفس آنها را بریده است و یکصدا خواهان رفتن این جنایتکاران هستند. خراسان و مشهد که کاخ علم الهدا را بلرزه انداخته اند. اصفهان و شهرک و شهرهای اطرافش که هزاران توماج دارد. هزاران زندانی سیاسی و بازداشت شدگان اخیر که در زندانهای رژیم نیز ارام و قرار ندارند. پرستاران و پزشکان که مدتهاست در برابر استبداد ایستاده اند. کامیونداران که با هر اعتصاب شان لرزه به تن حکومتیان میاندازند. روزنامه نگاران و فعالان رسانه ای که یا ممنوع القلم هستند و یا در زندان. فقط با دزدی و تاراج منابع مالی و قلدری که نمیتوان مشروعیت یافت و نظمی را برقرار کرد. بحران اقتصادی در بدترین شرایط خود بسر میبرد. تورم و گرانی مرز نمی شناسد. سطح معیشت مردم هر روز بیش از پیش راهی اعماق است.

برای جمهوری اسلامی تنها یک سرنوشت را میتوان پیش بینی کرد و آنهم سقوط است. چند روز زودتر یا دیرتر! بخش بزرگی از نیروهایی که مستقیماً در سرکوب اعتراضات شرکت داشته اند خود با محدودیتهای بسیار مواجه شده اند. هراس از شناسایی شدن آنها را بوحشت انداخته است. تردد شان بسیار محتاطانه شده است. قاتل مهران سماک انزلی چی از ترس انتقام و خشم مردم با خانواده اش به اداره آگاهی پناه برده است. هجوم شبانه جوانان به محل سکونت شناسایی شدگان بسیار بوده است. امنیت از آنان گرفته شده است همانطور که آنها در طول چهل و چند سال حکومت شان از مردم کشورمان گرفتند. از نیروهای رسمی و غیر رسمی سرکوب رژیم تنها یک انتظار می رود و آنهم ریزش بدنه آن بطور گسترده است.

همبستگی و هم آوایی دستاورد بزرگ جنبش انقلابی جاری

بیش از سه ماه از آغاز جنبش اعتراضی گذشت. بسیار جانهای شیفته ای که سر در ره شعار زیبای زن، زندگی آزادی دادند و هزاران زندانی سیاسی بر خیل زندانیان سیاسی پیشین افزوده شدند. جنبش بی سر به راه خودش ادامه داد و نهایت هشیاری و درایت را با شناخت از پیشینه سرکوبگران و بویژه تجربه خونین قیام ۱۳۹۸ از خود نشان داد. تجارب بسیاری را دریافت و در برابر جنایتکاران خستگی ناپذیر مقاومت کرد. جنایت پشت جنایت و وحشیانه ترین سرکوب ها را که تنها در پیشینه داعش قابل مشاهده بود را تحمل کرد و همچنان با فراخوان سه روزه به مبارزه اش ادامه میدهد. چنانچه در آبان ۹۸ بسیاری از معترضان را بقتل رساندند و کالبدشان را در بیابانها و رودخانه ها و پشت سدها رها کردند. اینروزها نیز با پرتاب قربانیان از بلندی ها، ساختمان ها و پل ها به پائین و صحنه سازی و سناریوسازی تلاش میکنند تا دستهای خونین خود را از دید مردم و جهانیان پنهان کنند. آیدا رستمی پزشک جوان و متعهد جدیدترین قربانی این نوع از جنایت است. او را از بلندی پرتاب کرده اند و علت مرگ او را تصادف صحنه سازی کرده اند.

در باب مختصات جنبش جاری بسیار گفته شده است. تداوم و استقامت آن نیز از ویژگی های آن بوده است. این جنبش در گام تکاملی خود همانطور که از فراخوان سه روزه پیداست به مرحله ای تازه گام گذاشته است که در تجربه همه انقلابات اجتماعی در گذشته نیز دیده شده است. هماهنگی فراخوان دهندگان همان گامی بزرگی است که انتظار آن میرفت. با نگاهی به لیست فراخوان دهندگان میتوان دریافت که نه تنها تشکل یابی درپیش است که اقدامات مشترک نیز پیش رو می باشد. این مهم نشانه ای از هوشیاری و بلوغ سیاسی رهبران این جنبش سراسری است. تنوع و ابتکارات

جدید و پی در پی در پیشبرد مبارزات روزانه و گستردگی آنها تنها و تنها در خصلت توده ای آن قابل تشخیص و ارزیابی است.

این ابتکارات و فراخوانها در امتداد تداوم آن میتواند هزینه های بسیاری را به نیروهای سرکوب رژیم که ماههاست در حال آماده باش بسر میبرند، تحمیل کند. فرسوده شدن این نهادها و بخصوص بدنه مزدوران شان از جمله آسیبهایی است که دیگر نمیتوانند حاشا کنند. شناسایی سرکوبگران و محدودیت های عدیده آنها در زندگی خصوصی شان و حملات شبانه ای که به مراکز فرهنگی و عبادی و حتی مسکونی مزدوران صورت میگیرد قطعاً خواب شبانه را از آنها گرفته است. بی شک ارائه فراخوانهای مشترک برای اقدامات مشترک روحیه مبارزاتی مردم کشورمان را بالا میبرد.

به پیش!

۲۰۲۲/۱۲/۱۹